Nra 25

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 26 Lutego v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt Petersburg dnia 15 lutego.
(z Gazety le Conservateur Impartial.)

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, WIELKI XIĄŻE JEGOMOŚĆ KONSTANTY, przybył tu z *Warszawy* w nocy z 14go na 15ty, w pożądanym stanie zdrowia.

Pani *Breitkopf*, superyorka instytutu S. Katarzyny, fundowanego przez NAYJAŚNIEYSZĄ CESARZOWĄ MATKĘ, dla edukacyi panien szlachetnych państwa, umarła, maiąc wieku lat 74. Usprawiedliwiła ona szacunek publiczny, dla swych osobistych przymiotów i niezachwianego przywiązania do obowiązków; opłakiwana od swych wychowanic, których była matką, a żałowana od Nayjaśnieyszey Fundatorki. Nabożeństwo żałobne po niey odprawiło się w tuteyszym kościele parafialnym katolickim, na którem znaydowało się wiele znakomitszych osób ze dworu i miasta.

W naywyższym Ukazie J. C. M. do kapituły orderów rossyyskich, ogłoszonym w Ruskim Inwalidzie z dnia 14 t. m. wyrażono: W nagrodę odznaczającey się gorliwey służby i szczególnych trudów, poniesionych w czasie podróży naokoło świata, a mianowicie do bieguna północnego, NAYMIŁOŚCIWIEY MIANOWALIŚMY kawalerami orderów: S. Włodzimierza 3ciey klassy, naczelnika oddziału, kapitana porucznika floty *Wasiljewa*: tegoż orderu 4tey klassy: poruczników floty: *Boilu*, *Stogowa*, *Lazarewa*, *Szismarewa*, sztabs-lekarzów *Kowalewa*, *Zaozierskiego* i lekarza, assesora kollegialnego *Lubarskiego*, w obowiązku astronoma 9tey klassy *Tarchanowa*, akademika malarstwa 10 klassy *Korniewa*, i w obowiązku naturalisty lekarza *Szteina*; S. *Anny* 3ciey klassy: miczmanów floty Xiążęcia *Puhowa* i *Helishema*. Rozkazując Kapitule, znaki orderów przy dyplomatach im przesłać.

Na autentyku podpisano własną JEGO CESARSKIEY Mości ręką tak:

Sankt-Petersburg dnia 7 lutego 1823 r. ALEXANDER.

Tayny radca i senator *Hermes*, naylaskawiey mianowany dyrektorem kancellaryi rozgraniczenia.

Expedytor departamentu morskiego ministra radca dworu, *Charytonowski*, po zaświadczeniu, zwierzchności o odznaczającey się jego służbie, naylaskawiey mianowany radcą kollegialnym.

Dyrektor kantoru archangielskiego handlowego banku państwa, radca dworu *Szapocznikow*, naylaskawiey uwolniony ze służby, a na jego mieysce naznaczony radca dworu *Stralman*.

Starszy radca woyskowey kancellaryi woyska kozaków uralskich, półkownik *Nazarow*, naylaskawiey mianowany woyskowym atamanem tego woyska, na mieysce uwolnionego dla choroby ze służby jenerała majora *Borodina*.

Na podanie Rządzącego Senatu, assesor sądu hauptmańskiego nitawskiego, *fon Engelhardt*, naylaskawiey uwolniony, na własną prośbę, od tego obowiązku; a na jego mieysce rozkazano bydź assesorem tukkumskiego hauptmańskiego sądu, Gedeonowi *fon Sztempelowi*, a na mieyscu tego ostatniego Karolowi *fon der Howen*.

Honorowy dozorca szkół powiatu kasimowskiego, radca tytularny *Plencow*, darował dla gimnazyum riazańskiego medal srebrny pozłacany, bity ku czci Króla Polskiego Jana Sobieskiego. Półkownik i kawaler *Potiechin*, darował do biblioteki uniwersytetu moskiewskiego, nader rzadkie dzieło, sławnego *Gwanini* (Gwagnina), wydane w Krakowie 1611 r. z wielą rycinami, pod tytułem: *Kronica Sarmacyey Europskiey* etc., w wielu względach służące ku wyświeceniu dziejów Rossyi.

W przeciągu miesiąca grudnia (1822) przyszło do Taganrogu towarów z *Konstantynopola*, *Kersondy*, *Wenecyi*, *Smirny*, *Mingrelii*, *Malty*, *Agofopoli*, *Trapezondu i Kerisondu*, na 541,774 r. 50½ kop.

Jenerał adjutant Hrabia *Woroncow*, przybył do St. Petersburga.

Kurs petersburski dnia 13 lutego: dukat holenderski nowy 11 r. 70 kop. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana srebra 2 rub. 75 kop.

Nieustający dochod kommissyi umorzenia długów:

6§ assygn. - po	98½	procentow
6§ brzęczącą monetą	—	
5§ takąż	81	

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 1 marca.
(z Kuryera Warszawskiego.)

N. PAN podczas ostatniey w stolicy bytności, dnia 14 miesiąca stycznia r. b., na wakującą sufraganią Płocką raczył naylaskawiey nominować JW. Jmci Xiędza Konstantego *Plejewskiego*, archidiakona katedralnego, officiała jeneralnego Płockiego.

Postanowienie Xięcia *Namiestnika* Król. z 3. stycznia 1823 r. (w dzienniku praw umieszczone). Dla zapobieżenia przemycaniu, którego się dopuszczają żydzi na pograniczu, bez żadnego stałego sposobu do życia zamieszkali, przepisuje, iż od 1 stycznia 1824 r. nie będzie wolno żadnemu żydowi mieszkać na wsi nad granicą *Prus* i *Austryi*, w długości 3ch mil od teyże granicy, jeżeli nie udowodni: 1) że się trudni uprawą roli sam lub przez czeladź swojego wyznania, 2) albo że ma inne pewne stałe zarobki z ogólnemi przepisami zgodne, jako to: a) stała służba, b) rzemiosło lub fabryka jaka, c) pakt krów, d) gorzelnictwo, piwowarstwo za konsensem; 3) że dotychczas nie przemycał, i za to nie był poszukiwanym. Żyd, który takie dowody złoży i uzyska pozwolenie mieszkania na pograniczu, a dopuści się przemycania, wgłąb kraju ma być przeprowadzony, z zachowaniem kar prawem przepisanych.

W ostatnim, to jest 8 numerze, tygodnika warszawskiego, *Wanda*, znayduje się nader interesująca biografia rodaka naszego, Marka *Jakimowskiego*, młodzieńca rodem z *Podola*, który po bitwie *Cecorskiey*, wzięty przez turków w niewolę, uratował również uwięzionych wielu polaków i innych chrześcijan, opanował turecki okręt, pobił muzułmanów, i okazał wiele dowodów nadzwyczayney waleczności. Szczęśliwie oswobodzony, zabrawszy znaczne na poganach zdobycze, w roku 1621 przybył do Rzymu, i wraz z uwolnionymi przez siebie polakami był przedstawiony Papieżowi, który mu pozwolił w tey stolicy chrześcijaństwa, odbyć uroczystą processyą, i ozdobił go krzyżem złotym. Na okręcie tureckim, zdobytym przez polaków, znaydowały się 4 polskie dziewice, z tych jedna *Katarzyna*, obdarzona szczególnieyszą

pięknością, przeznaczoną była na przedaż do seraju, żądano za nią 1000 kies złota; *Jakimowski* pozyskawszy jey wzajemność, zaslubił ją, rysy jey twarzy i cała postać tak były zaymujące, że jey portret w Rzymie przez naysławnieyszych malarzów był malowany.

Wiele znakomitych domów poniosło dotkliwą stratę. Onegday o godzinie 9 wieczorem żyć przestał ś. p. JO. Xiążę Edward Lubomirski, potomek sławnych w narodzie Polskim swych przodków, a dla rzadkich przymiotów serca, od wszystkich znajomych wielbiony, żył tylko lat 27 niespełna. Dway jego bracia również w naypięknieyszym wieku swego życia przenieśli się do wieczności; Xiążę *Kazimierz*, pełen talentów i przymiotów, i Xiążę *Marcelli*, który jako oficer służąc w woysku polskiem, w roku 1809 przy zdobywaniu *Sandomierza* poległ śmiercią chwalebną. Zwłoki Xięcia *Edwarda* mają bydź przeniesione do *Radzimina*, 3 mile od Warszawy, majętności nieboszczyka.

Zubr, w Białowieyskiey puszczy zabity, przywieziony został wczora do Warszawy przez W. *Nowickiego* jenerałn. nadleśnego lasow rządowych województwa augustowskiego.

Niemcy.

Od brzegów Menu dnia 15 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

P. *Anstetten*, poseł rossyyski, podał seymowi związku niemieckiego wiadomą okolną notę, napisaną w *Weronie* d. 14 grudnia, z dołączeniem bardzo ważnego pisma. Dnia 5 b. m. podano temuż seymowi nowe przełożenie względem interessu nabywców dóbr koronnych byłego królestwa westfalskiego, które wkrótce ma być drukowane i po słom rozdane. Rzecz ta ma być wniesiona na pierwszey sessyi, a jak słychać, oznaczony będzie termin do ostatecznego jey ułatwienia. Pełnomocnik wspomnionych nabywcow podał oraz w tey mierze prośbę do Xięcia *Metternicha*.

Odebrane w *Frankforcie* listy z Antwerpii donoszą, iż bankructwo domu handlowego londyńskiego *Mocatta*, złe skutki sprawić może. Słychać, iż bankier *Rotschild* straci na tém 90,000 funt. szterl.

Wszyscy adwokaci w *Kassel*, podali przełożenie Elektorowi, prosząc o odmianę prawa stęplowego: bo przez powiększenie tym sposobem kosztow sądowych, wiele osob, mając nawet naysłusznieyszą sprawę, nie może jey popierać.

Francya.

Paryż dnia 12 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Król Jegomość pracował wczora z Xiążęciem *Doudoville* i Margrabią *Lauriston*; dał potem wysłuchanie Arcy-biskupowi i posłom zagranicznym, oraz Hrabiemu *Lagarde*; pracował nakoniec z kanclerzem, ministrem morskim i prezesem rady ministrów.

Gdy woyna wymaga nadzwyczaynych wydatkow, ministrowie więc pośpieszyli z podaniem *budżetu*. Minister skarbu wniosł go d. 10 b. m. na sessyi izby deputowanych. Dla poparcia jego znaydowali się ministrowie sprawiedliwości, woyny, potęgi morskiey i spraw wewnętrznych, oraz 9 radców stanu. Wszedłszy minister skarbu na mównicę, złożył rachunek z roku 1821, podał domysłowe wyrachowanie wydatków na rok 1823 i żądał nadzwyczaynego kredytu 100 milionów franków. Mości Panowie (rzekł daley), nie można dokładnie wyrachować nadzwyczaynych naszych potrzeb: bo to zależy od wydatków. Sprzeciwiałoby się interessom kraju, chcieć zawcześnie oznaczyć uzbrajanie woienne, które rząd czynić musi; a w tym stanie rzeczy przestajemy na żądaniu nadzwyczaynego kredytu 100 milionów franków, których tylko, stosownie do rozkazu Króla, na potrzeby różnych ministeryow użyć można, i których rachunek w swoim czasie będzie podany izbie. Z lat 1821 i 1822 zostaje blizko 43 miliony w skarbie, do czego przydawszy 4 miliony wieczystey prowizyi, spodziewam się, iż wystarczy na nadzwyczayne potrzeby. Woyna może nieco wstrzymać pomyślność Francyi, lecz nie przywiedzie jey do uczynienia wstecznego kroku. Uchwalając żądane summy, zaradzicie WPanowie wydatkom na woynę, których warunkiem jest niepodległość oyczyzny.

Paryż dnia 15 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Wczora, jako w rocznicę śmierci Xiążęcia *Berry*, odprawiło się w kościele katedralnym, w *St. Denis*, żałobne za duszę jego nabożeństwo, na którem był Xiążę *Angouleme*. Giełda i teatra były tego dnia zamknięte.

Hrabia *Lagarde*, były nasz poseł przy dworze madryckim, został mianowany parem z wolnością utworzenia majoratu.

Zapewniają (pisze *Dziennik Rozpraw*), iż Xiążę *Angouleme* wyjedzie d. 5 marca do woyska pod Pireneami, które do dnia 15 marca ma bydź w zupełney liczbie i gotowości do boju. Srebra i sprzęty stołowe wspomnionego Xiążęcia posłano już do *Bajonny*.

Baron *Eroles* wyjedzie ztąd za kilka dni, i obeymie dowództwo dywizyi hiszpanow.

Dnia 12 b. m. wyszły ztąd znowu dwa bataliony gwardyi królewskiey ku granicy hiszpańskiey, a nazajutrz półk dragonii udał się w tęż samę drogę.

Xiążę *San Lorenzo*, były poseł hiszpański przy dworze naszym, wczora dopiero wyjechał z tuteyszey stolicy, a to z powodu choroby małżonki swojey.

Z rozkazu rządu zabrano dnia 9 b. m. exemplarze dzienników tuteyszych pod napisem *Kuryer Francuzki* i *Konstytucyonista*, a wydawców ich pociągniono do sądu, za to, iż bez przepisanego prawem wyraźnego pozwolenia izby deputowanych, doniesli o *turney* sessyi, i w usta ministra włożyli mowę, którey wcale nie miał.

Twierdza *Urgel* dnia 3 b m. opuszczoną została, i wkrótce przez hiszpańskie woysko zajętą. *Romagosa* cofnął się z 1 800 ludzi na dolinę *Andorra*, zostawiwszy losowi blizko 400 chorych w *Urgelu*. Osada ta, która przez 4 dni przed poddaniem się, żyła samemi tylko otrębiami, przybyła dnia 6 b. m. w smutnym stanie do *Aix*.

Zielone mundury, zrobione dla trzecich batalionów francuzkich półków piechoty, mają bydź obrócone na przyodzianie woyska rojalistów hiszpańskich.

Sąd kassacyyny odrzucił odwołanie się *Baudrilleta* i *Dureta*, wspólników *Bertona*, których sąd kryminalny w *Orleans* skazał na śmierć. Małżonka *Baudrilleta*, bawiąca tu od dni kilku, udała się do łaski Króla.

Kanonik *Llorente*, autor historyi inkwizycyi, umarł nagle d. 7 b. m. w *Madrycie* w 70 roku życia.

Uzbrajają tu śpiesznie okręt liniowy *Centaur*, mający 80 dział. Nowo wystawiona fregata ma bydź na morze spuszczona, a fregaty *Flora* i *Pallas*, wkrótce zostaną ukończone. Okręt liniowy *Jean Bart*, dowodzony przez Kontr-Admirała *Maynard Lafargue*, czeka tylko na pomyślny wiatr dla wyyścia pod żagle; okręt ten, przeznaczony jest do *Martyniki*, lecz pierwiey ma krążyć przy brzegach hiszpańskich. Korwety *La Prudente*. *l' Eurials*, *Sapho* i *Philomele* wypłynęły na morze. Admirał *Hamelin*, odebrał przez telegraf rozkaz krążenia przy brzegach hiszpańskich na okręcie liniowym *Kolos*. Ma oraz pod swojemi rozkazami trzy okręty liniowe: *la Guerrière*. *l' Hébé* i *le Laurier*. Wczora nadszedł rozkaz, aby śpiesznie uzbrojono cztery fregaty, do tegoż celu przeznaczone.

Tuluza dnia 7 lutego.

(*z teyże gazety*).

Margrabia *Mataflorida* i inni ministrowie rejencyi hiszpańskiey, wyjechali dziś do *Perpignan*.

Konstytucyoniści obwarowali szańcami *Puycerdę*.

Jenerał *Eguja* umieścił w woysku wiary naymłodszego swego syna, mającego 17 lat, dwoch wnuków mających lat 21 i 22, oraz synowca, którzy są jedyną podporą jego starości.

Kolmar dnia 13 lutego.
(z teyże gazety.)

Z powodu uwolnień od służby, danych żołnierzom 18 półku liniowego, należącego do woyska obserwacyynego, jenerał *Curial*, dowódca dywizyi, wydał w *Perpignan* dnia 4 b. m. następujący rozkaz dzienny:

„W jednym z pólków, należących do moiey dywizyi, oddalono ze służby jednego wyższego oficera i 6ciu niższych, z powodu złych zdań, z któremi słyszeć się dali. Słuszne to ukaranie niech będzie nauką dla tych wszystkich, którzyby odważyli się przestępować swoje powinności, albo którzyby ich ważnością nie przejęci, okazali się zimnymi w sposobie widzenia rzeczy i myślenia. Obowiązki dobrego oficera, nie kończą się na dokładnem wykonywaniu powinności, do jego stopnia przywiązanych; powinien on w każdey wydarzoney okoliczności, przez mowę i czyny, objawiać swoję miłość i uległość Królowi i rodzinie jego; nie powinien pominąć żadney sposobności dla utrzymania i ożywienia w podwładnych swych, szlachetnych uczuć, które jego samego napełniają. Jenerał dowodzący postanowił podobnąż karę wymierzyć na każdego woyskowego bez względu na stopień, któregoby sposób myślenia okazał się wątpliwym. Lecz zna nadto dobrze sposób myślenia pólków, zostających pod jego rozkazami, żeby kiedykolwiek był przymuszony toż samo powtórzyć. Spodziewają się także, iż 18 półk liniowy, oczyszczony ze złych członków, nadal składać będzie tylko jednę rodzinę, i jawnie okaże uczucie wierności, których ciągle dawał chlubne dowody.

(*z Gaz. rysk. Zusch.*) Gazeta tuluzka *Echo*, bardzo ubolewa nad stratą *Urgelu*, a naybardziey dla tego, że pod czas woyny, załoga tey twierdzy często wycieczki czyni do Francyi i nakłada kontrybucye. Zresztą ona nie bardzo jest ważną.

Jedna z gazet rojalistowskich w *Paryżu* donosi, że z Wiednia ma bydź wkrótce do Madrytu wysłany dyplomatyk pierwszego rzędu, z instrukcyami i pełnomocnictwami bardzo wielkiey wagi, z czego niektóre gazety czynią rozmaite wnioski o panującey w Wiedniu opinii.

Xiążę *Talleyrand* miał powiedzieć: ze wszystkiego, co widzę, woyna jest nieuchronną i niepodobną.

Upadł i drugi wyrok przeciw P. *Constant*, i zamieniony został na zapłacenie 1,000 fr. kary i kosztów prawnych.

Rozumieją w *Bajonnie*, że woysko francuzkie nie będzie mogło przed 20 marca wyruszyć do Hiszpanii. Wiele okrętów, naładowanych w Bajonnie do hiszpańskich portów i do Lisbony, znowu wyładowano.

Dziennik wyższego Renu donosi, iż mieszkańcy w okolicach *Belfort*, bojaźnią wtargnienia woysk obcych przejęci, powyprzedawali śpiesznie bydło i sprzęty za małą cenę. Więc w takim przypadku chcieli wszystko opuścić.

HISZPANIJA.

Madryt dnia 5 lutego.
(z Gazety Warszawskiey.)

Stany nie przyjęły projektu do prawa względem nowego urządzenia duchowieństwa hiszpańskiego, i dnia 1 b. m. odrzuciły go większością 70 kresek przeciwko 53.

Wczora dano do druku oświadczenie rządu naszego, które, jak mówią, jest zupełnie podobne do oświadczenia wydanego w *Sewilli* d. 1 stycznia 1809.

Od granic hiszpańskich dnia 6 lutego.
(z teyże gazety.)

Jenerał *Karol Oddonel* wydał dnia 3 b. m. z główney kwatery w *Valcarlos* odezwę do żołnierzy swoich, w którey donosi im naprzód o mowie Króla francuzkiego mianey przy zagajeniu izb, i tak daley wyraża: „Skończyło się tyrańskie panowanie niewiary i buntu. Godny naczelnik dostoyney dynastyi *Burbonów*, wypuścił z *Paryża* grom, który panowanie to w Hiszpanii zniweczy. Hiszpania, która dotąd jeszcze wzdycha do swojey wiary, Króla i zasad swoich, wkrótce posiadać będzie te tak drogie przedmioty. Niech będzie cześć i chwała Bogu prawości i cnoty! Niech mądry Monarcha, który tak dzielną rękę podaje uciśnionym, doznaje miłości i szacunku! Niech będzie wielbiony wspaniałomyślny narod francuzki, którego wyobrażenia i życzenia zgadzają się z naszemi! Niech węzeł braterski łączy waleczne woysko, które wkrótce stanie na ziemi naszey, i które wy zasłaniać macie! Niech jedność i karność panuje między wami, abyśmy ruszyli ku *Madrytowi* i godnego potomka nieśmiertelnego *Henryka IV*, zaprowadzili na łono *Ferdynanda VII*, kochanego naszego Monarchy.“

Hrabia *Lagarde* twierdzi, iż woysko francuzkie, wchodząc do Hiszpanii, nie wiele dozna trudności. Lud bowiem nie jest kontent z teraźnieyszego stanu rzeczy. Sądzą, iż wspomnione woysko nie przeydzie za *Ebro*. W przeciągu 3 miesięcy zbierze się naymniey 100,000 rojalistów hiszpańskich pod chorągwie swoje, a liczba ta w miarę posuwania się, zapewne się powiększy. Powszechnem jest mniemaniem, iż woyna krótko potrwa.

W Tuluzie miała się utworzyć nowa rejencya hiszpańska, pod naczelnictwem Pana *Calderon*. Członkami jey są: Arcy-biskup tarragoński, radca *Morcion*, oraz jenerałowie *Eguia* i *Grimarest*. Słychać jednak, iż *Mataflorida*, jak wiadomo, prezes rejencyi, twierdzi, iż podług odebranego pełnomocnictwa, niemoże uznawać nad sobą żadney inney rejencyi.

Zwierzchność w *Andorra* przeznaczyła cztery wsie na pobyt dla emigrantów hiszpańskich. Ci, którychby potem w innem jakiem mieyscu znaleziono, mają bydź uwięzieni.

(*z Gaz. Ryz. Zusch.*) Z przodu przez *Abisbala*, od *Cuenca* w tył poparci, cofnęli się feodasowie pod dowództwem *Besieresa* do *Hueta*, na południo-wschod *Madrytu*. Tu zostali opasani. *Bessieres* podał kapitulacyą, opierając się na przełożeniu, że jego żołnierze są także hiszpanami, i że byliby gotowi na przypadek napadu weyśdź do woyska konstytucyonistów, byleby tylko oficerom dano też same stopnie, które dziś mają.

Dnia 8 lutego utrzymywano w *Madrycie*, że ta kapitulacya przyjętą została; lecz co do samego *Besieresa* francuza i *Ulmana* szwaycara, którzy oba często przechodzili z jedney strony na drugą, i wielu niemców, którzy przybyli z francuzkiego regimentu *Hohenlohe*, poczytani zostali za niehiszpanów.

Zdobycie *Urgelu*, wyraża pewna gazeta, sprawiło wielką radość w *Madrycie*, a to z przyczyny, że przez zezwolenie jenerała Miny na podaną kapitulacyą od *Ramagosy*, wielu hiszpanów ocaliło się od zguby. *Ramagosa* poszedł ze swymi przez *Andorę* do *Francyi*. Tamże się także większa część nowo zaciężnych feodasów udało: ale znalezli osadzone wszystkie drogi, i wszędzie, gdzie się tylko okazali, ogniem spotkani byli. Jedna z gazet francuzkich wyraża, iż nie wiele przynieśli z sobą karabinów, które nie dawno im dano.

Mina powołał do broni wszystkich mieszkańców *Cerdagne*, dla osadzenia dróg wszystkich. *Puicerdę* kazał oszańcować, a nawet i niektóre ulice miasta zostały obwarowane. W *Pampelunie*, *San-Sebastian* i wielu miastach prowincyy granicznych spiesznie się utwierdzają.

Wiadomość o mowie Króla Jegomości francuzkiego, mianey z tronu, sprawiła wielkie poruszenie w *Madrycie*, dokąd dnia 5 doszła; ale tylko w umysłach; o zmianie zaś ministrów zgoła mowy nie było — Jedna z gazet londyńskich utrzymuje, że wszystkie o tem wiadomości, w Paryżu początek biorą — Rząd podał stanom *Kortez* następujące wyroki, które jednogłośnie przyjęte zostały: nowy zaciąg 29,900 ludzi; jak nayrychleysze uzbrojenie 150 szalup; przypuszczenie wszystkich okrętów i towarów przyjacielskich krajów; sprzedaż niektórych dóbr narodowych; wolne rozrządzenie przychodami z kopalni i innych źródeł; upoważnienie każdey prowincyi starać się o własną obronę wszelkiemi sposobami, w mocy będącemi, a nawet przez rekwizycye wszelkiego rodza-

ju. Ostatni ten wyrok uważany jest za nayważnieyszy: bo właśnie takie były dawne ustawy prowincyonalne które dotąd niepodobnèm czyniły zdobycie Hiszpanii, a nawet i utratę stolicy małey wagi rzeczą czyniły; gdy wyrok tèn i niebezpieczne środki zawiera, przeto został zmodifikowany. Stany *Kortez* postanowiły także, iż każdy zasługujący cudzoziemiec na ufność, może bydź do służby woyskowey przyjętym, ale tylko w stopniu szeregowego. Wszystkie korpusy czynney milicyi oddane są pod rozrządzenie rządu.

Cała siła zbroyna ma bydź podzielona na trzy woyska. Pierwszém w Kataloni dowodzić będzie *Mina*; drugiem w Nawarrze i Arragonii *Balasteros*, a woyskiem odwodowem Hrabia *Abisbal*, osadzi różne mieysca w Kastylii.

D. 6 lutego rząd hiszpański miał wydadź więcey 200 listów korsarskich okrętom angielskim: Paryzkie gazety utrzymują, iż ta pogłoska zdaje się bardzo zasługiwać na wiarę.—Po odebraney wiadomości o stanie, w jakim się *Bessieres* znaydował, municypalność madrycka gwardyą narodową od czynney służby woyskowey uwolniła.—Słychać, że 8,000 portugalczyków przybędzie na pomoc Hiszpanii przez Galicyą, 8,000 przez *Ciudad Rodrigo*; a 14,000 stanie w gotowości na przypadek potrzeby na granicy.—Calveti, major woysk sardyńskich, przybył do *Madrytu*, i niezwłócznie wyjechał do Katalonii; gdzie się formują legie cudzoziemskie.—Podług gazet francuzkich, oprócz woyska, którym *Abisbal* w Kastylii ma dowodzić, utworzy się jeszcze 4te odwodowe woysko.— Powiadają, iż na przypadek woyny, Król uda się naprzód do *Sevilli*; a kiedy potrzeba tego wymagać będzie, ztamtąd do *Badajoz*, twierdzy na granicy portugalskiey.—W *Barcellonie* ma się postrzegać zapalczywa czynność w gotowaniu się do woyny.— Jenerałowie mieli otrzymać rozkaz niszczyć wszystko aż do *Ebru*, jeśliby zmuszeni byli przez nieprzyjaciela do odwrótu. *Saragossę* mocnemi utwierdzają warowniami.

Greckie Rzeczy.

(*z Gazety Ryskiey Zuschauer.*) *Napoli di Romania* albo *Nauplia*; przedziwne położenie dla handlu i obrony mająca, stanie się podobno *Amsterdamem* związku greckiego. Z *Hydry*, *Spezyi* i z całey *Morei*, bogate i znakomite domy tam się teraz zjeżdżają. Rząd centralny już się przeniósł. Sześćdziesiąt okrętów, które dotąd pod *Nauplią* stały, wypłynęły ku Dardanellom. W Hydrze urządzają 30 palnych statków i 70 wojennych okrętow w celu spalenia tureckiey floty, która pod *Galipoli*, na Helesponcie rozbrojona stoi. Jeśli się to przedsięwzięcie uda, oswobodzenie greków po większey części uważać należy za skończone; źle to jednak, że plan wiadomy.

W południowych Niemczech biega pogłoska, że znaczny oddział greków wylądował do Azyi; prawie za konieczny skutek tego, uważają wzięcie Smyrny.

Ameryka.

Nowy-York dnia 18 stycznia.

(*z Gazety Warszawskiey*)

Jedna z gazet, wychodzących w *Charlestown* pisze: „Hiszpania i wyspa *Kuba* nie mogą dłużey zostawać pod jednym rządem, a dzień rozłączenia ich, sprawi wielką odmianę w stosunkach naszych, w stosunkach zachodnio indyyskich, i w stosunkach kilku krajow europeyskich.

Wiadomości rozmaite.

(*z Kuryera Warszawskiego.*)

Gdy wszystkie gazety niemieckie były przez kilka tygodni napełnione smutnemi doniesieniami o skutkach nadzwyczaynych mrozów, z przyczyny których mnóztwo ludzi umarło lub niebezpiecznie chorowało, tudzież ile cierpieli biedni, niemający za co opałać swych ubogich mieszkań, teraz gdy zimna ustały, nagle wylewy rzek i kry tak niezmierne zrządziły szkody, iż powiększona nędza nayokropnieyszy wystawia obraz. Wiele rzek zostało pozbawionych lodu, ogłoszono nie mało przypadków, i dowodów ludzkości, gdy ludzie ratowali tonących ludzi; lecz wydarzył się osobliwy przypadek, że nawet i zwierzęta takiemiż uczuciami były przejęte: w *Wirzburgu* rybacy wyrąbując lod mieli dwóch szpiców przy sobie, obadwa wpadli w przeręble, jeden zręcznieyszy natychmiast się uratował, ale drugi niemógł się wydobyć; pierwszy ufając swey sile, wpada znowu w wodę, porywa za kark już tonącego psinę, i szczęśliwie wynosi na ląd. Trudno opisać jaką wdzięczność przez skoki i skowyczenie uratowany piesek okazywał swemu wybawcy. Ten widok rozczulił rybaków, którzy nie śmieli w niebezpieczeństwie dla słabego lodu ratować tonącego swego stróża.

Heraldycy niemieccy, wywodząc jenealogią Xiężniczki *Leuchtenbergskiey*, narzeczoney Królewica Szwedzkiego, dowiedli, iż jest spokrewnioną z osobami niegdyś panującemi w Szwecyi.

Głoszą, że wielu kupców angielskich wysłało swych ajentów do portów morza baltyckiego dla zakupienia znaczney ilości pszenicy.

W Paryżu doktor *Maniot* wynalazł sposób, którym odbiera zbyteczną topliwość i przykry odor łoju, tak dalece, że swiece robione z tego łoju są twardsze, o kilka godzin dłużey się palą niż zwyczayne, i pocierane nawet ręką, nieśmolą. Od wynalazcy są nazwanemi *bougie seteraphthite*.

W Berlinie oddano pewnemu bankierowi szkatułkę, a w niey 600 talarów i list bezimienny nie pisany, lecz mający poprzylepiane drukowane litery, z wyrażeniem: iż oddawca oszukawszy tegoż bankiera przed kilką laty, teraz będąc bliskim zgonu, niemogąc znieść wyrzutów sumnienia, odsyła należność.“

W jednym z tegorocznych lipskich kalendarzów znayduje się uwaga, że od dawnego czasu, rok kończący się na tróykę, jest pamiętnym dla Francyi i Anglii, i tak: w r. 1763 zawarto sławny pokoy między Anglią a Francyą; r. 1773 na żądanie Francyi, Klemens XIV zniosł zakon jezuitów, a Francya zaczęła pomagać amerykanom północnym; 1783 pokoy Wersalski; 1793, zgon Ludwika XVI i anarchia, tudzież woyna z Anglią; 1803 nayzaciętsza nieprzyjaźń między Francyą a Anglią, wzrost potęgi *Napoleona*; 1813 upadek teyże potęgi, bitwa pod *Lipskiem*; teraz w r. 1823 Francya sposobi się do nowey walki, która ma przywrócić spokoyność na Zachodzie.

Naywiększy mroz w Paryżu tey zimy był 10 stopni.

W *Lionie* rzeka tak nagle wezbrała, iż przez kilka dni musiano czółnami pływać po ulicach.

Z Lisbony donoszą, że tam odebrane noty mocarstw sprzymierzonych, wydane względem Hiszpanii, uczyniły wprawdzie niemałe wrażenia, lecz nie upadła nadzieja utrzymania pokoju.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 23 lutego rubel srebrny 3 rub $77\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 51, stary r. 11 kop. 32, imperyał r. 36 kop. $60\frac{1}{2}$.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 25.

Wilno dnia 26 Lutego Roku 1823 v. s.

Dwónastoletnia dzierżawa.

1. Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska podaje do wiadomości, że niżey w tabelli pomienione Skarbowe dobra, w różnych powiatach tuteyszey Gubernii położone, będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacyą roku teraźnieyszego miesiąca marca w dniach 24, 27 i 30 w arendowną possesyą, jedne, które zupełnie zawakowały na lat 12, drugie zaś, które już w takowey possesyi i na innych prawach zostawały, lecz za nieakuratną opłatę przez possesorow należnego do Skarbu dochodu, od nich się odbierają, do ukończenia lat zakreślonych tym nieakuratnym possesorom, o których przy targach objawiono będzie. Przytém Izba Skarbowa zapewniając, że wszystkie majątki, jakie zalicytowane zostaną, postąpią w possesyą od 12 aprila roku bieżącego 1823, wzywa mających zamiar licytowania takowych majątków, ażeby raczyli przybydź na pomienione termina do wyżey wyrażoney Izby, lub też przysłać umocowanych od siebie plenipotentow, z ewikcyami odpowiedniemi dwu letniey intracie, jaka z ostateczney licytacyi wypadnie, nie mniey ze świadectwami Sądu Głównego Departamentu 2go, o swobodności majątków lub kamienic w ewikcyą oddających się upewniającemi. Dat 1823 roku febr. 20 d. Sowietnik Andrzey Kasprzycki. Za Naczelnika Stoła Justyn Zdzietowiecki.

N.	Nazwiska majątkow w Powiatach.	Stan majątków wedle inwentarzy i dochod z onych: Folwarków.	Miasteczek.	Wsiów i zaścianków.	Liczba różnego rodzaju dymow	Dusz męzkiey płci podług rewizyi 1816 r.	Lustracyyny dochod. Srebrem. Rubli	Kop	Ceny za które były już licytowane. Assygnat. Rubli	Kop.
	Majątki wakujące. *Wileńskim.*									
1	Matakienie Milaniszki Dzierżawa	—	—	—	4	4	84	45	—	—
2	Jankuny Starostwo	1	—	—	17	74	402	22	Srebrem 601	—
	Trockim.									
3	Nowosady Dzierżawa	1	—	—	—	—	133	50	—	—
	Oszmiańskim.									
4	Nerowka Dzierżawa	—	—	—	1	—	60	—	—	—
5	Krawcowszczyzna Dzierżawa	—	—	—	—	—	35	90	—	—
	Brasławskim.									
6	Bernatowskiego część starostwa	1	—	4	11	5	408	15	—	—
7	Druyskie i Zasnudzkie Woytowstwa	4	—	72	454	494	8394	88½	—	—
8	Dubinowo Starostwo	1	—	6	63	48	729	19	—	—
	Rossieńskim.								Assygnat.	
9	Juryzdyka w Rosieniach po Zukowskiey	—	—	—	—	—	9	—	70	—
10	Dulki Dzierżawa	—	—	1	8	15	78	14	360	—
	Kowieńskim.									
11	Krużance Dzierżawa	1	—	—	15	7	333	10	—	—
	Majątki odebrane od byłych possesorow za niewypełnienie przyjętych imi na urządzenie dobr skarbowych prawideł. *Brasławskim.*								Srebrem	
12	Sutorowicze Dzierżawa	1	—	1	6	8	81	—	200	—
	Oszmiańskim.									
13	Czotyrki Dzierżawa	—	—	1	6	19	182	25	188	—
	Trockim.									
14	Gumbrany Dzierżawa	—	—	—	—	—	8	25	—	—
	Wiłkomirskim.								Srebrem	
15	Pomuszskie Starostwo	1	—	—	45	93	1042	7½	1808	—
	Dopiero odbierające się. *Telszewskim.*									
16	Poiznie Dzierżawa	1	—	1	2	—	162	30	166	—
17	Nowosiady Dzierżawa	—	—	2	12	16	233	18½	240	—
18	Wideyki Dzierżawa	—	—	1	7	9	173	96	260	—
	Kowieńskim.									
19	Powierzchnie Dzierżawa	2	—	5	51	93	1173	64¼	1825	—
	Wiłkomierskim.									
20	Kiermele Dzierżawa	1	—	—	1	—	90	—	—	—
	Trockim.									
21	Naszkuny Dzierżawa	—	—	—	—	—	31	30	—	—
	Brasławskim.									
22	Miłasze Dzierżawa	1	—	—	13	38	278	40	425	—
	Oprócz tego oddają się jeszcze w 12letnią arendowną tenutę na osobnych warunkach, o których przy licytacyi będzie objawiono: w powiecie Upitskim w mieście Poniewieżu traktyer i młyn, i w Wilkomierskim: w Łobonarskiey puszczy 11 włosciańskich pustych domow z gruntami i łąkami, 2 pustosze, 2 karczmy i 16cie iezior, z dalszemi obszarami ziemi.									

Sowietnik Andrzey Kasprzycki.

Za Naczelnika Stołu Justyn Zdzitowiecki.

Kommissya Naywyżey ustanowiona dnia 31 julii 1821 roku, ma honor uwiadomić, iż dla zadosyćuczynienia życzącym bydź uczęstnikami w pewnych częściach biletu na loteryą przez nią odbywającą się, na majątki nieruchome, położone w guberniach niżehorodzkiey, tulskiey i orłowskiey, i nadto na summę pieniężną 1,522,000 rubli, a tem samem więcey mieć środków do wygrania, zrobione przez nią teraz postanowienie, podług którego można otrzymać na to uczęstnictwo osobne kupony na pół biletu, po opłaceniu dwudziestu pięciu rubli, i na piątą część biletu za opłaceniem dziesięciu rubli. Wygrana mająca wypaśdź na każdy tym sposobem na części podzielony bilet, ma bydź także podzielony na spólników proporcyonalnie do wniesionych przez każdego pieniędzy.

Przytym Redakcya ma polecenie obwieścić, iż tu w Wilnie biletow na tę loteryą dostać można tylko do 15 marca roku bieżącego, w Izbie Powszechney Opieki, w Wileńskim powiatowym kaznaczeystwie, i w Radzie mieskiey u Głowy miasta Poznańskiego.

Ostrzeżenie.

1. Gdy po zgonie Stanisława Tomaszewskiego Sędziego Granicz. Słuckiego Powiatu; obligi różnych debitorów, a mianowicie JW. Kamińskiego Vice Gubern. Mińskiego, W. Sakowicza Geometry i wielu innych, których nazwiska nie są pamiętne dotąd podług testamentowey dyspozycyi tegoż Sędziego Tomaszeskiego do rąk sukcessorow niedoszły, przeto iżby nikt z debitorow zeszłego Tomaszewskiego bez okazania dowodow nadających moc ściągania summownych należności, z nikim w żadne układy niewchodził i summy niewypłacał, niżey podpisany, jako plenipotent konsukcesorow wzmienionego powyżey Tomaszewskiego, przez niniejszą awizacyą w gazetach ostrzega. Dat 1823 dnia 23 lutego.

Michał Abramowicz były Prezydent Ziem. Telszewski.

Drukować wolno Józef Polkowski Assesor.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Starozakonnym, Zelmanowi Jowelowiczowi Axamitowi, przedtym kupcowi, i obywatelowi miasta Wilna, a dziś wexlarzowi Wileńskiemu, niemniey wszystkim Zelmanom Jowelowiczom ilekolwiek ich jest w mieście Wilnie, chociażby i bez tytułu kupcow i obywateli Wileńskich do wynaydzenia z między nich winnego odpowiedzi — Pozew przed Sąd Magistratu miasta Wilna z powództwa urodzo. Barona Ferdynanda Franka kawalera maltańskiego przy cytacyi dowodow, sprawę składających, na każdy czas przypadnienia sprawy, a wszczególności o to: załcy delator wespół złożoną swoją Maryą z Szczawińskich Baronową Frankową, wydał oblig zeszłemu Józefowi Straszewiczowi Podkomorzemu Upitskiemu w dacie 12 Xbra 1815 roku na summę rub. sr. 5,400. Niżeli ten dług miał bydź wypłaconym, Podkomorzy Straszewicz umarł w roku 1817, i w czasie jego śmierci, zaginął oblig — O dług na nim wyrażony sukcessorowie nieboszczyka skończyli zupełnie z Baronami rachunek, a oblig zaginiony, za upadły poczytali. Przywłaściciel jakiś Zelman Jowelowicz, niby kupiec i obywatel Wileński ukrywał zaginiony oblig; aż termin ukazami zamieszczony o aktykacyi wszystkich tranzaktow na prostym papierze pod upadkiem ; zmusił go do wpisania w Akta Wileńskiego Magistratu pod dniem 20 Xbra 1821 roku — Przy czym oblatowano przelew tegoż obligu, niby od zeszłego Podkomorzego Straszewicza na imie Zelmana Jowelowicza mający datę 1817 roku jan. 3 d. z opłatą za walor papieru 70 rub. as. dla podniesienia waloru w mniemaniu przywłaściciela. Uwiadomiony delator dopiero w miesiącu januaryi bieżącego roku o aktykacyi powiedzianych tranzaktow, starał się wyszukać Zelmana Jowelowicza dla odebrania przywłaszczonego obligu przyzwoitemi środkami; lecz Zelman Jowelowicz przyznawając sobie nazwisko Axamit w domu Michela na Rudnickiey ulicy mieszkający, wyrzekł się właścicielstwa, i intabulacyi obligu, oraz nań przelewu, o czem oświadczeniem w aktach Magistratu Wileń: w dacie 26 Januar. bieżącego roku zapisanym, potwierdził — W potrzebie konieczney dopytania się do przywłaściciela, pytano przez prośbę Wileńskiey mieyskiey Rady, jak wiele było w roku 1817 w mieście Wilnie Zelmanow Jowelowiczow kupcow, i obywateli? oraz jak wiele ich jest teraz z tytułem kupcow, i bez tego tytułu? Rada mieyska świadectwem pod datą 30 januar: 1823 roku dała wiedzieć, że jeden tylko Zelman Jowelowicz Axamit (syn wexlarza) był kupcem 3 gildy w roku 1817, że na rok 1818 wykasował się z kupiectwa, że mieszka teraz w domie Michela, bawi się wexlowaniem pieniędzy — Że o dalszych Zelmanach Jowelowiczach, taż Rada mieyska wiedzieć nie może — Po zapisaniu zatym oświadczenia ze strony delatora, w dacie 10 februar: bieżącego roku do akt Magistratu Wileńskiego przeciwko nieprawemu postępkowi jakiegoś Jowelowicza przywłaściciela obligu; zeszły delator widzi się w potrzebie pozwać wszystkich starozakonnych Zelmanow Jowelowiczow w mieście Wilnie mieszkających, w celu wynaydzenia winnego, do Sądu Magistratu mieyskiego Wileńskiego w prośbach: nayprzód, nakazania extradycyi czyli zwrótu obligu zeszłemu delatorowi jako zupełnie na walorze upadłego, po skasowaniu onego wespół z przelewem nielegalnie nastałym, i sądzenia na winnym Zelmanie Jowelowiczu expensow prawnych; a względem postępku przywłaściciela o nastaniu przelewu 1817 roku januaryi 3 d. mającego datę, oraz w materyi tajemnych związkow Zelmana Jowelowicza z starozakonnym Markusem Linkowskim przez policye szukanym, jako się w sprawie okaże, odesłać winnego do dzieła śledztwiennego za Ukazami Rządzącego Senatu i Guberńskiego Rządu w majątku Straszewiczowskim Kociszkach odbytego — Powtóre, nakazania eliminaty mowionego nieraz obligu wespół z przelewem, z

ksiąg Magistratu Wileńskiego — Uznania tego wszystkiego i sądzenia, o co z natury sprawy proszonym będzie, zwolną poprawą żałoby.

Roku 1823 januar. 19 dnia — Woźny niżey podpisany świadczę, iż pięć kopiy tego pozwu z autentykiem zgodnych w sprawie W. Barona Ferdynanda Franka kawalera maltańskiego przed Sąd Magistratu miasta Wilna, na każdy czas przypadnienia sprawy wyniesionego, jednę starozakonnemu Zelmanowi Jowelowiczowi byłemu kupcowi miasta Wilna, i obywatelowi Wileńskiemu na Rudnickiey ulicy w domie Michela mieszkającemu, oczewisto w ręce podałem; drugą kopją po wszystkich Zelmanow Jowelowiczow w mieście Wilnie mieszkających, maiących, lub niemających tytuły kupcow Wileńskich, na kahalnym domie, trzecią na rogu szklaney ulicy — Czwartą na rogu ulicy Sawicz po przybijałem — A piątą w domie ratuszowym do drzwi Sądowych przylepiłem — O tych pozwach obecnym ludziom ogłosiłem, i termin rozprawy obwołałem — Dat, jako wyżey w Wilnie. (Podpisał) Tadeusz Olechnowicz woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1823 Februaryi 19 d. przed aktami miasta guberńskiego Wilna stawaiąc obecnie Wyżny wyżey wyrażony, takową Relacyą urzędownie zeznał; jest w aktach świadczę Ignacy Misiewicz.

Ten pozew wolno drukować r. 1823 febr. 21 dnia Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

---

2 Magistratura Powszechney Opieki Gubernii Pto Wileńskiey znając, iż szpital przy kościele ŚŚ. Filipa i Jakuba pod wiedzą teyże Magistratury zostający ma nieodbitą potrzebę rozszerzenia swojego placu z budowlą; tak dla wygodnieyszey gospodarki, jako też dla umieszczenia znaydujących się w onym znaczney liczby chorych, weszła w umowę o plac przyległy wspomnionemu szpitalowi do WW. Szyszkow przynależny w zamiarze onego nabycia za summę rub. sr. 1060. Gdy zaś dla uczynienia w tém zabezpieczenia dla funduszu, potrzeba jest nieodbita wiedzieć Magistraturze, czy niema opartych na wspomnionym placu i domku jakich skarbowych i partykularnych długow, lub sporow; dla tego zawiadamia interessowane strony niniejszym ostrzeżeniem, ażeby maiący ktokolwiek do wspomnionego domu i placu WW. Szyszkow pretensyą, jawił się do tey Magistratury na termin dnia 23 aprila teraźnieyszego roku.

Członek Magistratury: Józef Puzyna.
Sekretarz Pietraszewski.
Naczelnik Stołu Hurynowicz.

---

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dla domierzenia kredytorom JWW. Józefa i Eleonory Wereszczyńskich Starostow Upitskich satysfakcyi, dekretem Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego Departamentu 2go naznaczony, zaymując się rozbiorem dzieła dotychczas, gdy uważa zbliżonym siebie ku końcowi onego, zawiadamia wszystkie interessowane osoby, że w dniu 3cim miesiąca marca 1823 roku dekret w sprawie oczewistey promulgować niezawodnie będzie. Dat 1823 februaryi 16 dnia, w Powirczewiu. Anzgary Masłowski Exdywizyi Prezes. Józef Paszkiewicz Regent Exdywiz.

---

2. Niżey podpisany podaję do publiczney wiadomości, iż przedsiębiorę urządzić się nadal w moich posiadłościach, i w tym celu ogłaszam do wyprzedaży, 1mo dziedziczny móy folwark Olchow w Gubernii Mińskiey w powiecie Ihumenskim, 2do Schedę Nowodworską z Exdywizyi Prószyńskich w tymże powiecie, 3tio Schedę w Bożynie po Exdywizyi Platera takoż w tymże powiecie, 4to Schedę w Michaliszkach po Exdywizyi Brzostowskiego w Gubernii Litewsko Wileńskiey i tymże powiecie, 5to dom w mieście Wilnie z placem i dużym ogrodem na Łukiszkach położony. Ktoby więc życzył nabyć powyżey wyliczone posiadłości, osobliwie w Mińskiey Gubernii leżące, może udać się dla informacyi, postanowienia umowy i wzięcia prawa do W. Wincentego Hryniewskiego, w mieście Guberskim Mińsku mieszkającego. Dat 1823 roku febr. 20. Rychard Szyszko Sędzia Ziem. Ihumeński.

Takowa awizacya może bydź umieszczoną w Kuryerze. Sędzia Ziemski Jan Pisanko.

---

3. Wypis z xiąg Ziemskich Powiatu Rosieńskiego.

Roku 1823 miesiąca lutego 9 dnia. Po sessyi Sądowey przed Aktami Ziem. powiatu Rosieńskiego nayduiąc się obecnie WJPan Adam Łabanowski Rotm. b. woysk Polskich iako Plenipotent odświadczenie poniżey wyrażaiące się do Akt podał w słowach: „oświadczenie imieniem naszym Wincentego i Anny z Staniewiczow Łabanowskich Sędziow Granicznych Powiatu Rosieńskiego i Petronelli z Staniewiczow Baronowey Krauzowey czyni się w rzeczy następney: w sprawie o dział majątku, Widukl, Jukoyń, Trupin i Pogiedocia z dalszemi attynencyami w powiecie Rossieńskim leżących, że stopnia ś. p. Zuzanny z Uwoyniow pierwo Konarskiey, a poźniey w zamęściu Staniewiczowey matki naszey, i w dalszych szczegółach między konsukcessorami toczącey się, nie mniey z wierzycielami ś. p. Marcellego oyca Xawerego syna, Staniewiczow połączoney, lubo my Łabanowscy i Krauzowa w rozumieniu, iż dobra Bordzie w tymże powiecie Rossieńskim położone, są wspólnym nabyciem oboyga rodziców naszych Marcellego i Zuzanny Staniewiczow, a przeto, iż temuż działowi jakoby podlegają, a ztąd. byliśmy przypozwali teraźnieyszego dóbr Bordziow aktora W. Dyonizego Paszkiewicza b. Pisarza Ziemskiego Powiatu Rossieńskiego wprzód do Ziemstwa Rossieńskiego, poźniey do Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu i dekret remissę do Ziemstwa Powiatu Trockiego w dacie roku 1821 marca 17 dnia uzyskaliśmy, w którym to Sądzie Ziemskim Powiatu Trockiego po zakroczonych akcessoryynych wyrokach, i po nakazaney, a przez W. Paszkiewicza uskutecznioney komportacyi, gdy my Łabanowscy Sędziowie i Baronowa Krauzowa z teyże komportacyi przez W. Paszkiewicza dopełnioney przekonanemi zostaliśmy, że zeszły ś. p. Marcelli Staniewicz krayczy Miński bez dokładu imienia matki naszey, a swojey żony ś. p. Zuzanny Uwoynianki sam jeden dobra Bordzie od Adama Zaborowskiego Starosty Sudawskiego prawem w roku 1787 septembra 25 wydanym, eorundem 27 w Grodzie Rossieńskim przyznanym za własne pieniądze to jest: za summę 24,000 złotych polskich, nabywszy, też dobra Bordzie prawem w roku 1790 maja 11 dnia wydanym, eorundem w Ziemstwie Rossieńskim przyznanym W. Dyonizemu Paszkiewiczowi za summę

25,500 złotych polskich wyprzedał, z opłaty całkowitey summy zakwietował, i ewikcyą na majętności Widuklach opisawszy wraz w possesyą postąpił, a zatem z dóbr Bordziow teraźnieyszy aktor dziedzic i possesor W. Dyonizy Paszkiewicz bez przyczyny i żadney racyi w ten proceder zamieszany został, przeto my Łabanowscy Sędziowie i Baronowa Krauzowa przewidując iż W. Paszkiewicz niewinnie przez nas zakłucony miałby słuszną racyą poszukiwać zwrótu expensow, na które narażony został, z tego więc powodu my Łabanowscy i Krauzowa zyskawszy od W. Paszkiewicza z niewinney prostytucyi procederowey dostateczną kwietacyą, przez ninieysze oświadczenie urzędowe wszystkich konsukcessorow naszych i strony w procederze będące zawiadamiamy, iż ani do dóbr Bordziow, ani też do W. Dyonizego Paszkiewicza od lat 33ch tychże dóbr niekwestyonowanego, aktora, dziedzica i possesora, jak niemieliśmy, tak i teraz nie mamy, oraz nigdy mieć nie będziemy żadney pretensyi, że wszystkie nasze po tegoż W. Paszkiewicza wyniesione pozwy, żałoby, aktoraty i w różnych juryzdykcyach dekreta, które tylko dotąd zakroczyły, i zakroczyć mogą, co do osoby W. Paszkiewicza i dobr jego Bordziow kassujemy, umarzamy, i za nie byłe ogłaszając, ze wszystkich aktoratow i sprawy tak w Ziemstwie Trockim, jako też w Sądzie Głownym intentowaney wyeliminować przyrzekamy, i obowiązujemy się, słowem żadney salwy regressa i pod jakimkolwiek bądź tytułem pretensyi sobie i sukcessorom naszym nie zachowujemy, w dowodzie czego te nasze oświadczenie zamieścić w Akta publiczne postanowiwszy, własnemi rękami podpisujemy. Dat 1823 miesiąca februaryi 10 dnia, u tego oświadczenia podpisy aktorow następne. Wincenty Łabanowski Sędzia Graniczny Powiatu Rossieńskiego. +++ Anna z Staniewiczow Łabanowska. Petronella Krauzowa, które oświadczenie jest do ksiąg Ziemskich Powiatu Rossieńskiego zapisane, z których i ten wypis pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie rekwirującey jest wydan.

Zgodność z księgami świadczę. Ignacy Jatowt Regent Ziemski Ptu Rossieńskiego.

Roku 1823 lutego 13 dnia. Takowe oświadczenie, może Redakcya Kur. Lit. zamieścić do druku świadczę. Prezydent Ziem. Ptu Rosieńskiego. Jan Kalinowski.

Dom murowany o dwóch piętrach w Mieście Wilnie przy Ostrey Bramie pod N. 1318 sytuowany, należący do dziedzictwa odstawnego 9tey klassy Kommissyoniera Tryntrocha, z meblami, stayniami, wozowniami i wszelkiemi wygodami, ogrodem fruktowym, oraz przyległym do onego drugim domem także murowanym na jedno piętro, żadnemi długami nieobciążony, jest do przedania, ktoby sobie życzył onego nabydź, dla poinformowania się o cenie, raczy się udać do mieszkającego w tymże domie Tyt. Sowietnika Staniszewskiego.

ALEXANDER Pierwszy Samowładny Imperator Wszech Rossyy Król Polski etc. etc. etc.

Ur. Józefowi Chobrzyńskiemu byłemu majorowi woysk francuzkich, potym Łowczemu puszczy Radziwiłowskiey Leplowskiey, z mieysca zamieszkania stałego niewiadomemu, edyktalny pozew przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie odbywający się, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Ptu Rosieńskiego Jeneralnego Prokuratora massy Radziwiłłowskiey wynosi się oto: za dwóma dokumentami, jednym w dacie 1820 marca 21 dnia w Nowogródku na rub. sr sztuk 50, W. Tomaszowi Miedzychowskiemu Jeneralnemu Inspektorowi dochodow massy Radziwiłłowskiey wydanym a przelewem w dacie 1822 grudnia 31 d. na rzecz teyże massy zeznanym; a drugim w dacie, 1811 8bra 17 dnia w Dolhobrodach na rzecz pracowitego Hrycia Patnika, włościanina dobr massy Radziwiłłowskiey na summę czer. zł. sztuk 32 złotem, i rubli sr. ros. sztuk cztery wydanym, zawinił tenże Ur. Józef Chobrzyński massie Radziwiłłowskiey summę kapitalną czer. zł. sztuk 32 i rubli sr. sztuk 54 z procentami od datty zawinienia podług prawa, aż do czasu satysfakcyi policzaiącemi się, a gdy summ rzeczonych ani w kapitałach ani w procentach dotąd massie nieopłacił, i nie opłaca, przeto jeneralny Prokurator do zebrania zewsząd funduszów massy obowiązany, powołując rzeczonego Józefa Chobrzyńskiego do Sądu Kommissyi, Sądu Prześ. prosić będzie: sądzenia summ kapitalnych wyżey wymienionych z procentami od daty zawinienia policzać się mającemi, powrótu kosztów prawnych, oraz tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzionym będzie, z wolnością poprawy tey żałoby.

Roku 1823 februaryi 20 Woźny niżey piszący się swiadczę: jako kopią pozwu ninieyszego z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Rosieńskiego, jeneralnego Prokuratora massy nieletniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłłowny przeciwko Ur. Józefowi Chobrzyńskiemu byłemu majorowi woysk francuzkich, a potem Łowczemu puszcz Radziwiłowskich Leplowskich, ze stałego zamieszkania swego niewiadomemu wyniesionego, do drzwi Sądu Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich ustanowioney przybiłem, i do gazet Kuryera Litewskiego dla wiadomości publiczney podałem.

Michał Staszkiewicz woźny Ptu Wileń.

Roku 1823 lutego 20 d. po odwołaniu Sądow przed aktami Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich Naywyżey ustanowioney, podpisany wyżey woźny obecnie stawając, takowy pozew zeznał. Swiadczę Aktowy w Sądzie Kom. Radz. Rejent Józef Doboszyński.

Wolno drukować Jan Woyniłowicz Kom.